Napsal uživatel Pavel Černý
Úterý, 17 Prosinec 2019 18:42

...se konal 14. prosince v kulturním domě ve Veselí nad Lužnicí.

On to byl spíše večer. Večer plný prolínání. V jedné řadě se prolínala pořádající kapela **Cihelna a spol.**
v různých počtech jejích členů spolu s různými počty jejích hostů, případně i hosté samotní.
V druhé řadě se prolínaly písně Cihelní i neCihelní s koledami, vánočními písněmi a písněmi hostů. I proto všechno jsem vyzpovídal člověka nejpovolanějšího, **Marka "Mácu" Cihláře**: ***Co tě vede k pořádání Vánočního akordu?***

Budu-li chtít být stručný, napíšu prostě Vánoce! Budu-li to chtít rozvětvit, pak řeknu, že za to může má žena Markéta. Pravda je, že vánoční písničky a koledy mají velkou zásluhu na vzniku naší kapely Cihelna & spol. Tyhle písničky byly první, které jsem s dětmi už před lety hrál… Později jsem k některým skladbičkám začal psát své vánoční texty a ještě později jsme začali psát své vlastní vánoční písničky. A potom jednou říká Markéta:
„Měli byste to zahrát i někde venku“
No a v roce 2014 vzniknul první
Předvánoční podvečerní akord
. Líbil se a od té doby ho hrajeme každý rok. Letos tedy pošesté…

Smysl za ta léta vidím v tom, že lidé, kteří na náš akord chodí, a přibývá jich, nám pak dávají odezvu, že s naším zpíváním se v nich začínají Vánoce ozývat. Já a má rodina se vždy snažila vnímat spíše poetickou linku Vánoc a v tomto „DUCHU“ pak i hrajeme s přáteli a jak se zdá, na lidičky to působí… A to je radost, kterou už si dnes nechceme nechat odepřít… ***Jaký akord teď, po proběhnutém večeru, zní ve tvé duši?***

Mými oblíbenými akordy jsou různé variace na D-dur a D-moll, nejraději mám snad D-moll7. A když je mi dobře, v mé duši zní přesně tyto akordy. A po Předvánočním akordu je mi dobře, a proto moje D-akordy zní silněji a silněji… Budu-li upřímný, pak musím přiznat, že je to mix hodně rozličných pocitů. Program se nám rozkošatil na více než 3 hodiny, a to vyžaduje určitou přípravu a zkoušení, na které v tomto čase zrovna nikdo nemá moc času. Takže jdeme vždy trochu do neznáma, do nejistoty… Potom přijde ten moment, kdy se to rozjede a vše do sebe začne zapadat. A na konci pořadu se zatím každý rok dostavil až bouřlivý potlesk. To je opojný

pocit. Máte dojem, že to neděláte úplně špatně. Potom také přijde trochu úleva, že to máte přes všechny nesnáze se ctí za sebou. No. a nakonec lítost, že to už skončilo a že budete další rok čekat… Ono se v průběhu roku odehraje celá řada představení, která člověka nabíjí, ale tohle vánoční je přeci jenom díky té velké legendě něco jiného…(-:

Co bys na konci roku rád zmínil čtenářům FOLKtimu?

Čtenářům FOLKtimu bych především poděkoval, že vás čtou, že se o ten nádherný hudební žánr zajímají a že ho podporují… Potom bych samozřejmě popřál Vánoce krásné. Takové ty na duši dotírající nádechem lehké, vyrovnané melancholie s notnou dávkou vzpomínek. Takové ty, které tu melancholii dokážou smíchat s pocity štěstí a veselých okamžiků při pohledu do rozzářených dětských očí… Takové ty, při kterých dokážete svým soukromým rozjímáním spojeným s přízní a pocitem přátelství všech kolem nabrat sílu zase na celý další rok… Tak to mívám já a za to děkuji Jsoucnu… Co více sdělit po těchto krásných slovech?
Třeba to, že večer parádně nazvučil Luboš Kocourek.
Že to všechno nafotil Stanislav Tošner.
A taky to, že v promo plakátu zmíněné překvapení byl videoklip *Píseň pro Veselí*. Již je dostupný na
Youtube i na Faceboku kapely Cihelna a spol
.

Tak šťastné a veselé a jenom to nejlepší do roku 2020.